

УДК 657.421.1

DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V10\(2018\)-14](https://doi.org/10.31521/modecon.V10(2018)-14)

Пилипенко Л. М., доктор економічних наук, доцент, професор кафедри обліку та аналізу, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

ORCID ID: 0000-0003-4306-7531

e-mail: lpylypenko@ukr.net

Тивончук О. І., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри обліку та аналізу, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

ORCID ID: 0000-0001-5524-6516

e-mail: patronk@meta.ua

Концептуально-методологічні підходи формування амортизаційної політики підприємства та держави

Анотація. Розглянуто функції амортизації, досліджено взаємозв'язок функцій з концепціями амортизації. На основі встановленого взаємозв'язку обґрунтовано, що на теперішній час амортизація виконує фінансову, розподільчу функції та функцію збереження капіталу на рівні підприємства, регульовальну та фінансову функції на рівні держави. Аргументовано, що на амортизаційну політику значний вплив здійснює зміна економічних умов функціонування суб'єктів господарювання, зокрема, зміна структури активів, що генерують економічні вигоди, та підвищення динамічності розвитку техніки та технологій. Визначено основні завдання амортизаційної політики держави, встановлено їхню взаємну суперечливість. Подано характеристику елементів амортизаційної політики підприємства, визначено її основні завдання. Проведено емпірично-графічні дослідження впливу терміну корисного використання об'єкта основних засобів на інтенсивність його амортизації, за результатами яких встановлено методи її нарахування, що обумовлюють найбільшу та найменшу інтенсивність амортизації об'єкта.

Ключові слова: амортизація; знос; моральний знос; амортизаційна політика; концепції амортизації.

Pylypenko Liubomyr, Doctor of Economics, Professor of Department of Accounting and Analysis, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine

Tyvonchuk Olena, Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Department of Accounting and Analysis, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine

Conceptual and methodological approaches for the enterprise and the state depreciation policy formulation

Abstract. Introduction. Depreciation policy remains to be an important element of financial and the enterprises accounting policies of the economic regulation system by the public authorities. However, the development of post-industrial economy, which has caused a change in economic conditions of the enterprises functioning, in particular in the structure of non-current assets and the terms of their use due to the possible obsolescence, necessitates the further development of depreciation methods.

Purpose. The purpose of the paper is to study the conceptual and methodological approaches to the formation of depreciation policy of the enterprises and the State in the conditions of post-industrial economy.

Results. On the base of the proven relationship between the functions and the concepts of depreciation, it was substantiated that today depreciation performs the fiscal, distributive functions and the function of capital maintenance at the enterprise level, as well as regulatory and fiscal functions at the state level. The main objectives of national depreciation policy were determined, their mutual inconsistency was established. The characteristic of the elements of enterprises depreciation policy was given; its main tasks were defined. Empirical and graphic analysis of influence of fixed assets useful life on the intensity of their depreciation was carried out, as a result of which the depreciation methods, leading to the largest and lowest intensity of the object's depreciation, were determined.

Conclusions. The national depreciation policy should be directed at the formation of methodological tools for protecting capital from the phenomenon of moral aging, as well as for preventing the overestimation of the cost and prices in social and public interest areas of economic activity.

The enterprise depreciation policy as an element of its accounting policy should determine the procedure for establishing the periods of depreciation (useful use) of non-current assets, methods of computing, the technique of accumulated depreciation revaluation, the order of writing off for expenses broken down by the objects, etc. This policy could be one of the financial and accounting tools for protecting enterprises' capital from the phenomenon of equipment and

technology moral aging. By determining the depreciation period and methods of computing, the enterprise management team can regulate the rate of charging the value of non-current assets to expenses. However, such protection mechanism against obsolescence is insufficient. Thus, one of the further research directions is substantiation of the methodology and detailed elaboration of the procedure for creating a reserve for the moral (technological) depreciation of fixed capital.

Keywords: amortization; depreciation; obsolescence; depreciation policy; depreciation concepts.

JEL Classification: D24; M41.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Розвиток постіндустріальної (інформаційно-інтелектуальної) економіки обумовлює необхідність істотних змін в структурі активів суб'єктів господарювання. Якщо за умов індустріальної економіки економічні вигоди генерували головню матеріальні та фінансові активи, то в постіндустріальній основними факторами економічної ефективності є нематеріальні (інформаційно-інтелектуальні) активи. Такі активи хоча й належать до необоротних, проте піддаються швидкому моральному старінню, що обумовлює необхідність їх постійного оновлення задля збереження достатнього рівня продуктивності капіталу. Зазначені аргументи актуалізують доцільність розроблення (удосконалення) амортизаційної політики суб'єктів господарювання з урахуванням зміни структури їх необоротних активів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання амортизації, зносу необоротних активів, амортизаційної політики на макро- та мікрорівнях, їх репрезентації в системі бухгалтерського обліку і фінансової звітності ставало предметом досліджень у наукових працях багатьох як українських, так і чужоземних науковців, серед яких В. В. Бабіч, Й. Бетге [1], М. І. Бондар, О. С. Бородкін, Ф. Ф. Бутинець, Н. Г. Виговська, Н. О. Гура, С. Ф. Голов [2], А. Г. Загородній [3], Г. Г. Кірейцев, Я. Д. Крупка, В. Лютц, Ф. Лютц, Д. Мелліс, В. М. Пархоменко, Г. Сімон, Я. В. Соколов [4], Д. М. Трачова [5], М. Г. Чумаченко, Е. Шмаленбах, І. Й. Яремко [6] та багато інших. У наукових працях, які стосуються індустріального періоду розвитку економіки, амортизаційна політика розглядається у контексті основного інструмента її формування – амортизаційного фонду. При цьому, амортизаційна політика фактично була елементом фінансової політики як окремих підприємств, так і держави загалом. На теперішній час формування амортизаційних фондів імперативні документи не передбачають. Зміна концепцій амортизації призвела до трансформації її функцій, що передбачає необхідність наукового обґрунтування оновлення змісту і призначення амортизаційної політики.

Формулювання цілей дослідження. Мета статті полягає в дослідженні концептуально-методичних підходів формування амортизаційної політики підприємств і держави в умовах постіндустріальної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Формування амортизаційної політики насамперед базується на функціях амортизації. Серед науковців немає єдиного погляду на перелік таких функцій. Зокрема, І. Й. Яремко виділяє відтворювальну, розподільчу, стимулюючу, фіскальну функції амортизації [6, с. 55]. Трачова Д. М. з точки зору інституційної теорії обліку виокремлює такі функціональні ознаки амортизації, як: процес тимчасового акумулювання грошових коштів, окреслених обліковими нормами зносу від первісної вартості об'єктів; спосіб податкової оптимізації ефективності використання виробничого потенціалу майна, яке амортизується; інструмент стратегічного фінансового планування, що забезпечує довготермінову стійкість підприємства [5, с. 165]. А. М. Кадацька, Ю. В. Півняк подають наступні функції: відшкодування вартості зносу, відтворювальна, накопичувальна, регулювання, облікова [7, с. 574; 8, с. 137-138]; до цього ж переліку Н. С. Приймак додає фіскальну та стимулюючу функції [9, с. 197-198].

Такий перелік функцій амортизації, з одного боку, є невпорядкованим – відсутнє чітке розмежування змісту різних функцій та рівнів їхнього виконання, а з іншого – недостатньо актуальним на теперішній час. Кожна функція амортизації найбільшої актуальності набуває при реалізації певної концепції амортизації і, як правило, на певному рівні – держави, як суб'єкта регулювання економічних відносин, або підприємства. Впорядкування функцій амортизації за рівнями здійснено у праці [9, с. 198], проте для кращого розуміння функцій амортизації та їхньої актуальності доцільно їх розподілити не лише за рівнями, але й за концепціями амортизації (табл. 1).

Якщо зіставити функції амортизації з відомими її концепціями, можна спостерігати змістові зв'язки між певними їх видами. Зокрема, функція відшкодування вартості зносу притаманна юридичній концепції, відтворювальна (накопичувальна) – фінансовій, фіскальна – фінансово-фіскальній, розподільча (облікова) – економічній тощо. Функцію регулювання амортизація виконує на рівні держави при усіх концепціях, проте її зміст за кожною з них відмінний.

Зокрема, за юридичної концепції держава встановлює обов'язковість об'єктивного представлення в обліку та звітності зносу необоротних активів, за фінансової – регулює механізми формування та використання амортизаційного фонду, за фінансово-фіскальної – визначає методику нарахування амортизації при оподаткуванні прибутків,

за економічної – способи віднесення амортизації на собівартість продукції, за концепції збереження капіталу – визначає обов'язковість механізмів

амортизації, через які відбувається збереження власного капіталу підприємств.

Таблиця 1 Розподіл функцій амортизації за різними її концепціями

Концепції амортизації	Функції амортизації за рівнями	
	мікрорівень (підприємство)	макрорівень (держава)
Юридична	Відшкодування вартості зносу	Регулювальна (оцінювальна)
Фінансова	Відтворювальна (накопичувальна)	Регулювальна (стимулююча)
Фінансово-фіскальна	Фіскальна	Регулювальна (фіскальна)
Економічна	Розподільча (облікова)	Регулювальна (економічна)
Збереження капіталу	Збереження капіталу	Регулювальна (спрямована на збереження капіталу)

Джерело: узагальнено авторами

За результатами попередніх досліджень обґрунтовано, що сучасна методологія бухгалтерського обліку амортизації необоротних активів побудована на комбінації декількох концепцій, серед яких провідну роль відіграють економічна, фінансово-фіскальна концепції амортизації, а також концепція збереження капіталу. Відповідно до цих концепцій амортизація вже не виконує ні функцію відшкодування вартості зносу необоротних активів, ні функцію їхнього відтворення. На балансах підприємств амортизаційні фонди вже давно не формують, амортизація не утворює жодного джерела коштів для відтворення необоротних активів, а фактично перетворилась на обліковий регулятив. Таким чином, на теперішній час амортизація виконує на рівні підприємства фіскальну, розподільчу та функцію збереження капіталу, а на рівні держави – регулювальну та фіскальну.

Враховуючи те, що амортизація виконує різні функції на мікро- та макрорівнях, необхідно розрізнити амортизаційну політику держави та амортизаційну політику підприємства. На формування амортизаційної політики, як на рівні держави загалом, так і на рівні окремих підприємств значний вплив здійснює зміна економічних умов їхнього функціонування. Трансформація економічних систем більшості високорозвинених держав з індустріального до постіндустріального типу спричинила:

– зміну структури активів – домінування нематеріальних активів як основних факторів генерування економічних вигод обумовлює необхідність врахування в амортизаційній політиці таких їхніх ознак, як відсутність фізичного зносу, проте значна чутливість до морального зносу, а це, своєю чергою, вимагає зміни економічних моделей розрахунку величини амортизації та її розподілу і списання на витрати підприємств;

– високу динамічність розвитку технологій та економічних процесів – швидке моральне старіння техніки і технологій актуалізує необхідність врахування їхнього морального зносу в системі бухгалтерського обліку, вимагає своєчасного перегляду термінів корисного використання об'єктів необоротних активів

в бік їхнього скорочення при розрахунку амортизаційних відрахувань тощо.

За означених характеристик сучасних умов функціонування економіки амортизаційна політика держави має бути спрямованою на забезпечення виконання двох протилежних завдань:

– з одного боку, дати суб'єктам господарювання можливість застосовувати в моделях амортизації скорочені терміни корисного використання амортизованих об'єктів та методи прискореної амортизації для захисту капіталу від явища морального старіння; таким чином держава фактично здійснює податкове субсидіювання (за рахунок зменшення бази оподаткування податком на прибуток) збереження капіталу підприємств;

– проте, з іншого боку, в амортизаційній політиці держава повинна забезпечити механізми протидії завищенню собівартості продукції, робіт, послуг у соціально та суспільно важливих сферах економічної діяльності; використання прискореної амортизації спричиняє завищення собівартості і, як наслідок, ціни на соціально важливі продукти (наприклад, хліб, медикаменти тощо) та зниження прибутків і відрахувань до системи державних і місцевих бюджетів у суспільно важливих підприємств (наприклад тих, які здійснюють видобування корисних копалин).

У ефективному поєднанні виконання цих суперечливих завдань амортизаційної політики якраз і полягає регулювальна функція амортизації.

Основним інструментом реалізації державної амортизаційної політики є система принципів, стандартів та інших імперативних документів, які визначають і регламентують методологічні основи бухгалтерського обліку амортизації та зносу необоротних активів. При цьому сучасна методологія повинна вирішити низку проблемних питань, серед яких чи не найважливішими є: обґрунтування доцільності чи необхідності врахування відновної вартості при визначенні бази нарахування амортизації; облік морального зносу. Ці питання є взаємопов'язаними, оскільки однією з причин відмінності відновної вартості від первісної є моральне

старіння об'єкта необоротних активів і необхідність його заміни сучаснішим, який, як правило, є істотно дорожчим (проблема відмінності відновної вартості від первісної через інфляційні процеси вирішується механізмом дооцінки об'єктів необоротних активів). З цього приводу можна навести різні аргументи, як от: «Не про ціну реставрації використаного виробу повинна йти мова, а про витрати, необхідні для виготовлення в нинішніх умовах об'єкта, що дає такий самий виробничий (економічний) чи споживчий (соціальний) ефект, тобто... амортизація не повинна компенсувати початкову вартість зношених засобів праці, вона повинна компенсувати їх економічний потенціал, відновити виробничий апарат певної продуктивності» [6, с. 122], а з іншого боку «витрати уречевленої праці, які виникають у зв'язку із заміною застарілого обладнання новим, не повинні відшкодовуватись за рахунок амортизаційних відрахувань» [там же, с. 69-70]. На нашу думку, списувати моральний знос за рахунок амортизації економічно не обґрунтовано і суперечить економічній концепції амортизації, оскільки викривлює структуру витрат і собівартості продукції. Одним з можливих механізмів захисту капіталу підприємств від морального зносу доцільно розглядати формування на їхніх балансах відповідного резерву. Методологічні та методичні аспекти бухгалтерського обліку та відображення у фінансовій звітності резерву на моральний (технологічний) знос описані в праці [10].

Амортизаційна політика підприємства фактично є елементом його облікової політики. Вона охоплює визначення й регламентацію таких важливих елементів, що сукупно формують систему амортизації, як термін амортизації (корисного використання об'єкта необоротних активів), методи її нарахування, порядок переоцінки накопиченої амортизації, порядок списання амортизації на витрати у розрізі їхніх об'єктів тощо.

В умовах динамічності розвитку економіки та швидкого морального старіння техніки і технологій термін амортизації (корисного використання) об'єктів необоротних активів стає доволі непередбачуваним. Тому облікова політика повинна містити порядок його перегляду з відповідним коригуванням прибутків минулих років. Зміна терміну корисного використання об'єкта необоротних активів також може спричинити зміну його ринкової вартості, що обумовлює необхідність переоцінки такого об'єкта і, як наслідок, коригування бази нарахування амортизації відповідно до П(С)БО 28 «Зменшення корисності активів» [11].

Вибір методу нарахування амортизації спрямований на виконання як мінімум двох завдань, пов'язаних із забезпеченням:

1) об'єктивного розподілу амортизованої вартості між звітними періодами, на які припадає експлуатація об'єкта необоротних активів;

2) мінімізації бази оподаткування податком на прибуток підприємства.

Намагання менеджменту підприємств мінімізувати податкове навантаження, а також убезпечити їхні капітали від явища морального старіння техніки і технологій провокують до застосування так званих методів прискореної амортизації. Алгебраїчні дослідження формалізованих моделей методів нарахування амортизації, передбачених П(С)БО 7 «Основні засоби», засвідчили, що найвпливовішими на величину амортизаційних відрахувань є фактори співвідношення ліквідаційної і первісної вартості та термін корисного використання об'єкта основних засобів. Емпірично-графічні дослідження впливу терміну корисного використання об'єкта основних засобів на інтенсивність його амортизації показали, що найінтенсивніше об'єкт основних засобів можна замортизувати (списати його вартість на витрати підприємства) при використанні методу зменшення залишкової вартості, а найповільніше – за прямолінійного методу (рис. 1) [12, с. 105]. За невеликих термінів корисного використання об'єктів основних засобів відмінність інтенсивності їхньої амортизації з використанням різних методів проявляється ще більше (рис. 2), що доцільно враховувати в умовах можливого швидкого морального старіння таких об'єктів.

Застосування методів прискореної амортизації може спричинити появу скритих резервів, які хоча і формують певний запас міцності, однак не відображаються ні в системі бухгалтерського обліку, ні в публічній звітності підприємств. Загалом, проблема пошуку ефективного методу амортизації не нова. З цього приводу І.Й. Яремко з посиланням на Фрідріха та Віру Лютц пише: «Протягом останнього століття економісти шукали «істинний» метод амортизації, який дозволяє розподілити початкову вартість машини за відтинками терміну її служби відповідно до справжнього рівня їх зношування. Вони розчарувалися: не існує «істинного» методу амортизації, всі методи, що існують та розробляються, є лише умовними правилами, вибір між якими є питанням практичної зручності» [6, с. 29].

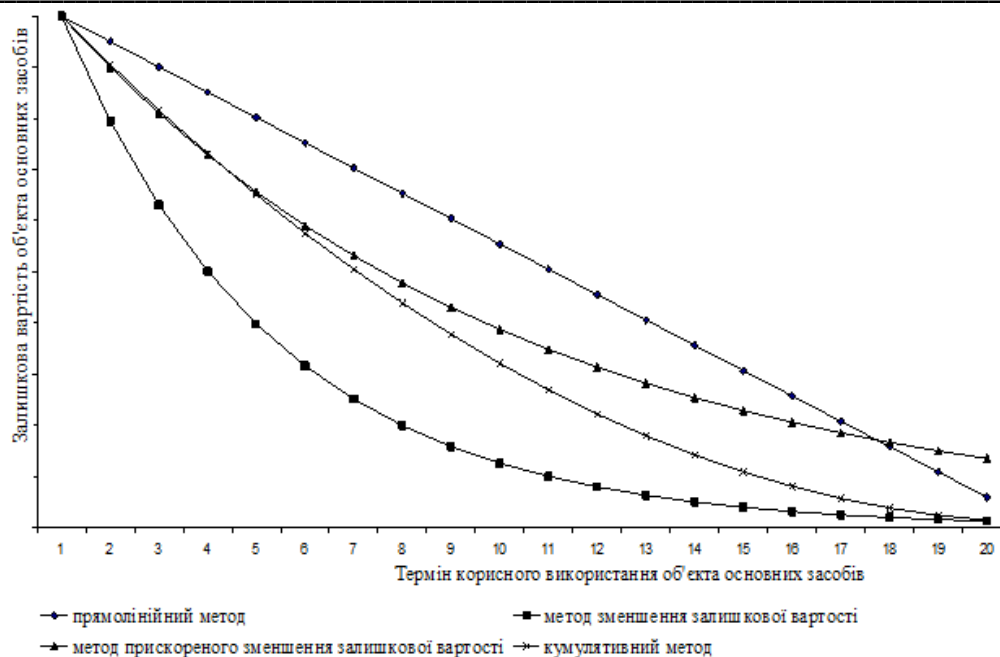

Рисунок 1 – Зміна залишкової вартості об’єкта основних засобів за різних методів нарахування амортизації при 20-річному терміні експлуатації та співвідношенні ліквідаційної і первісної вартості 0,01

Джерело: [12, с. 105]

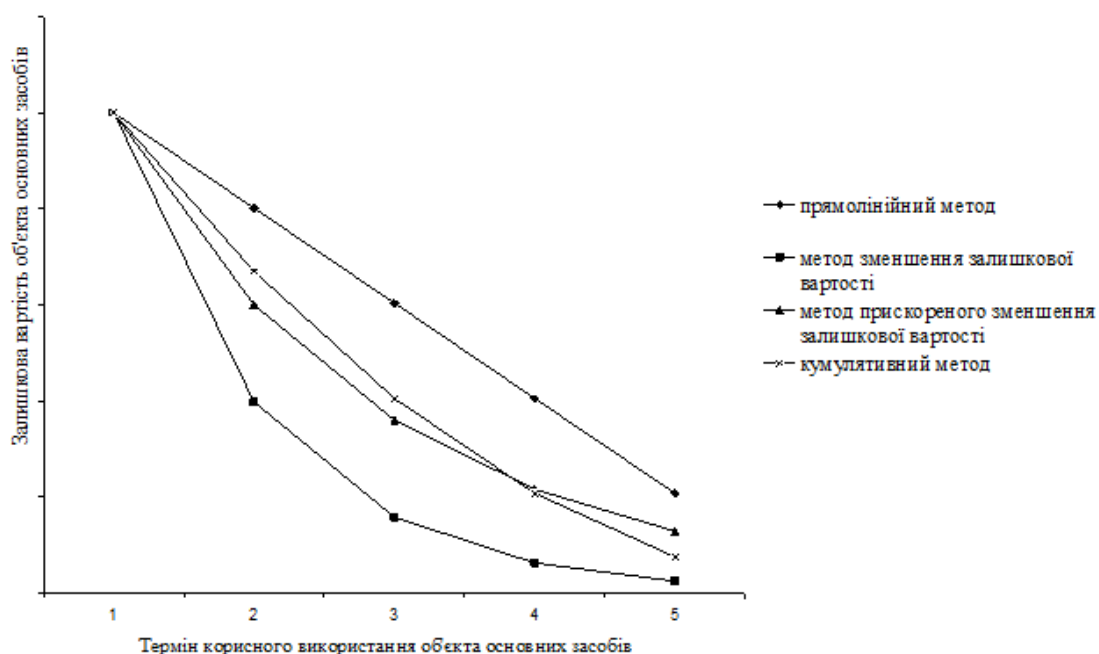

Рисунок 2 – Зміна залишкової вартості об’єкта основних засобів за різних методів нарахування амортизації при 5-річному терміні експлуатації та співвідношенні ліквідаційної і первісної вартості 0,01

Джерело: побудовано автором

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Амортизаційна політика залишається важливим елементом фінансової та облікової політики підприємств і системи економічного регулювання з боку державних органів влади. Однак на теперішній час функції амортизації змінились, що обумовлено

зміною її концепцій. Фінансово-фискальна, економічна та концепція збереження капіталу основними функціями амортизації визначають фискальну, розподільчу та збереження капіталу з боку суб’єктів господарювання та регулювальну з боку держави. Обґрунтовано, що амортизаційна політика держави

має бути спрямована на формування методологічних інструментів захисту капіталу від явища морального старіння, а також на запобігання завищенню собівартості і цін в соціально і суспільно важливих сферах економічної діяльності.

Амортизаційна політика підприємства як елемент його облікової політики повинна визначати порядок встановлення термінів амортизації (корисного використання) об'єктів необоротних активів, методи її нарахування, порядок переоцінки накопиченої амортизації, методику списання амортизації на витрати у розрізі їхніх об'єктів тощо. Ця політика може бути одним з фінансово-облікових інструментів захисту капіталу підприємств від явища морального

старіння техніки і технологій. Визначаючи термін амортизації та метод її нарахування, менеджмент підприємства може регулювати швидкість списання вартості необоротних активів на витрати. Емпірично доведено, що інтенсивність амортизації основних засобів є найвищою при використанні методу зменшення залишкової вартості, а найнижчою – за прямолінійного методу. Однак такий механізм захисту від морального зносу є недостатнім. Одним з напрямів подальших досліджень є обґрунтування методології та детальне розроблення методики формування резерву на моральний (технологічний) знос основного капіталу.

Література:

1. Бетге Й. Балансоведение / Йорг Бетге; пер. с нем. : научн. редактор В. Д. Новодворский. – М. : Изд-во “Бухгалтерский учет”, 2000. – 454с.
2. Голов С. Ф. Концепції амортизації та їх вплив на облік та управління в сучасних умовах / С. Ф. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2004. – № 8. – С. 9-15.
3. Загородній А. Г. Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк. – 3-тє вид., доп. та перероб. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – 844 с.
4. Соколов Я. В. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней : учебн. пособие для вузов / Я. В. Соколов. – М. : Аудит, ЮНИТИ, 1996. – 638 с.
5. Трачова Д. М. Місце амортизації в економічних і облікових теоріях / Д. М. Трачова // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». – 2018. – Вип. 28. – Ч.2. – С. 163-166.
6. Яремко І. Я. Знос і амортизація необоротних активів – інструмент оцінки капіталу підприємства : монографія. – Львів : Новий світ, 2003. – 148 с.
7. Кадацька А. М. Економічний зміст та функції амортизації основних засобів / А. М. Кадацька // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – Вип. 13. – С. 572-575.
8. Півняк Ю. В. Дослідження основних концепцій та функцій амортизації / Ю. В. Півняк // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. – 2013. – № 2. – С. 135-138.
9. Приймак Н. С. Амортизація та її функції у господарській діяльності підприємства / Н. С. Приймак // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2009. – Вип. 16. Ч. 1. – С. 194-201.
10. Пилипенко Л. М. Розвиток концепцій побудови системи публічної звітності корпорацій в умовах постіндустріальної економіки : монографія / Л. М. Пилипенко. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2016. – 336 с.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 28 «Зменшення корисності активів» : наказ Міністерства фінансів України від 24.12.2004 р. № 817.
12. Пилипенко Л. М. Інтенсивність амортизації основних засобів підприємства з використанням різних методів нарахування зносу / Л. М. Пилипенко // Розвиток системи обліку, аналізу та аудиту в Україні: теорія, методологія, організація : тези доп. IX Міжнар. наук. конф. – К. : Бізнес Медіа Консалтинг, 2011. – С. 99-106.
13. Асмолова А. Б. Механізми та концепції амортизаційної політики в Україні та за кордоном / А. Б. Асмолова // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2007. – Вип. 28. – С. 217-228.
14. Дучинська Н. І. Дослідження економічної природи амортизації / Н. І. Дучинська // Економічний вісник НГУ. – 2005. – № 4. – С. 61-66.
15. Кутер М. И. Современный взгляд на концепции амортизации / М. И. Кутер, А. В. Кузнецов, Р. И. Мамедов // Экономический анализ: теория и практика. – 2008. – № 24 (129). – С. 2-11.
16. Медведев М. Ю. Общая теория учета: естественный, бухгалтерский и компьютерный методы / М. Ю. Медведев. – М. : Издательство «Дело и Сервис», 2001. – 752 с.
17. Ошмарін Я. В. Стан та перспективи розвитку амортизаційної політики в Україні / Я. В. Ошмарін // Вісник ЖДТУ. – 2006. – № 4 (38). – С. 164-177.
18. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92.
19. Стадницький Ю. Г. Амортизаційна політика як потенційний чинник поліпшення інвестиційного клімату в Україні / Ю. Г. Стадницький, Т. Л. Саган // Актуальні проблеми економіки. – 2002. – № 11. – С. 33-37.

References:

1. Baetge, J. (2000). *Balansovedeniye* [Bilanzen], transl. from German, Bukhgalterskiy uchet, Moscow, Russia.
2. Golov, S. F. (2004). The concepts of depreciation and their influence on accounting and management in modern conditions. *Accounting and Audit*, no. 8, pp. 9-15.

3. Zagorodniy, A. G. and Vozniuk, G. L. (2011). *Finansovo-ekonomichnyi slovnyk* [Financial and economic dictionary], 3rd edition, Lviv Polytechnic Publishing House, Lviv, Ukraine.
4. Sokolov, Ya. V. (1996). *Bukhgalterskiy uchet: ot istokov do nashikh dney* [Accounting: from the sources to the present], Audit, UNITI, Moscow, Russia.
5. Trachova, D. N. (2018). The place of depreciation in economic and accounting theories. *Scientific Journal of Kherson State University. Series "Economic Sciences"*, iss. 28, p. 2, pp. 163-166.
6. Yaremko, I. Ya. (2003). *Znos i amortyzatsia neoborotnykh aktyviv – instrument otsinky kapitalu pidpriemstva* [Depreciation and amortization of non-current assets - a tool for assessing the capital of an enterprise], Novyi svit, Lviv, Ukraine.
7. Kadatska, A. M. (2016). Economic content and functions of fixed assets depreciation. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, no. 13, pp. 572-575.
8. Pivniak, Yu. V. (2013). Research of the basic concepts and functions of depreciation. *Naukovyi visnyk: Finansy, banky, investytsii*, no. 2, pp. 135-138.
9. Pryimak, N. S. (2009). Depreciation and its functions in the economic activity of the enterprise. *Scientific works of KNTU. Economic sciences*, vol. 16, p. 1, pp. 194-201.
10. Pylypenko, L. M. (2016). *Rozvytok kontseptsii pobudovy systemy publichnoi zvitnosti korporatsii v umovakh postindustrialnoi ekonomiky* [Development of the concepts of corporate reporting system formation in post-industrial economy], Lviv Polytechnic Publishing House, Lviv, Ukraine.
11. Ministry of Finance of Ukraine (2004). Regulation (Standard) of Accounting 28 "Impairment of assets", available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0035-05> (Accessed 24 June 2018).
12. Pylypenko, L. M. (2011). Intensity of depreciation of fixed assets of the enterprise using different methods of its calculating. Proc. IX-th Int. Conf. "Development of accounting, analysis and audit system in Ukraine: theory, methodology, organization", Business Media Consulting, Kyiv, pp. 99-106.
13. Asmolova, A. B. (2007). Mechanisms and concepts of depreciation policy in Ukraine and abroad. *Humanities Bulletin of ZSEA*, no. 28, pp. 217-228.
14. Duchynska, N. I. (2005). Research on the economic nature of depreciation. *Economic Messenger of the NMU*, no. 4, pp. 61-66.
15. Kuter, M. I., Kuznetsov, A. V. and Mamedov, R. I. (2008). Modern view on the concepts of depreciation. *Ekonomycheskyi analiz: teoriya i praktyka*, no. 24 (129), pp. 2-11.
16. Medvedev, M. Y. (2001). *Obshchaya teoriya ucheta: estestvennyy, bukhgalterskiy i kompyuternyy metody* [General theory of accounting: natural, accounting and computer methods], Delo i Servis, Moscow, Russia.
17. Oshmarin, Y. V. (2006). The state and prospects of depreciation policy development in Ukraine. *Bulletin of the ZhDTU*, no. 4 (38), pp. 164-177.
18. Ministry of Finance of Ukraine (2000). Regulation (Standard) of Accounting 7 "Fixed Assets", available at: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (Accessed 20 June 2018).
19. Stadnytskyi, Yu. H. and Sagan, T. L. (2002). Depreciation policy as a potential factor for improving the investment climate in Ukraine. *Actual problems of the economics*, no. 11, pp. 33-37.

